

VASTENTIJD

"Vol van heilige geest keerde Jezus terug van de Jordaan. Hij hield zich veertig dagen lang in geestvervoering op in de woestijn, waar hij door de duivel op de proef werd gesteld." (Lucas 4,1-2)

Voor u ligt weer een Hofnieuws vol met woorden over het wel en wee van de parochie.

Er is weer veel gebeurd en er staat weer veel te gebeuren. Als redactie waren wij verbaasd hoeveel kopij de eerste weken van januari binnen kwam. Maar het voelt goed. Wat gebeurt er veel!!

Met deze Hofnieuws glijden we de vastentijd binnen. De gastsprekersmaand valt dit keer samen met de vastentijd. En daarmee wordt er richting gegeven aan deze tijd.

De Veertigdagentijd is van oudsher een tijd van inkeer, bezinning en gebed ter voorbereiding op Pasen. Het is een bekeringstijd.

Zich bekeren is: zich weer meer wenden tot God en zich afwenden van alles wat ons van God afhoudt. In dit Lucas-jaar beginnen we met het citaat hierboven op 14 februari. Na die veertig dagen begon Jezus met de verkondiging van de Blijde Boodschap; begon, zoals het genoemd wordt, zijn openbare leven.

Veertig jaar is in de Bijbel een gevleugelde tijdsperiode. Veertig jaar trok het joodse volk door de woestijn, totdat zij het beloofde land bereikte. Veertig dagen bracht Mozes op de berg door om Gods geboden in ontvangst te nemen. Veertig nachten bracht Elia in bidden en vasten door in de woestijn, totdat hij bij de berg Horeb God mocht ervaren.

Deze mensen hebben in die veertig dagen hard moeten vechten tegen de bekoring. Zij hebben het uitgehouden, de verlatenheid, de dorst, de honger. Zij wonnen het pleit en zijn gelouterd uit hun ontmoeting met God, hun worsteling met de Ander, tevoorschijn gekomen.

Loutering, ook dat woord hoort bij de vastentijd. Gaande door diepe dalen staan wij gelouterd aan de poorten van Pasen en de Verrijzenis. Alleen zo kunnen we binnentreden in het mysterie van Pasen.

Vasten. Het past niet meer bij onze levensstijl. Of toch wel? Misschien is ook dat iets om in deze veertig dagen te overdenken. Dat het een goede tijd mag zijn met ruimte voor bezinning en gebed. Dat wij persoonlijk en als gemeenschap, een goed jaar tegemoet mogen gaan.

Coen van Loon, diaken

VAN DE VOORZITTER

Inmiddels is het nieuwe jaar al weer ruim een maand oud. Een nieuwe start voor iedereen en voor onze parochie. Het afgelopen jaar hebben we feestelijk afgesloten. De kerstvieringen, kerstfair en de kerststallententoonstelling hebben laten zien dat onze parochie toekomst heeft. In totaal kwamen er tijdens de kerstperiode duizenden mensen in onze kerk waarvan velen wellicht voor het eerst. Onze dankbaarheid gaat dan ook uit naar de inzet van allen die dit mogelijk hebben gemaakt in het bijzonder natuurlijk de initiatiefnemers Bert Hilhorst voor de kerststallententoonstelling en Lidy Knol voor de kerst-fair. Zij konden rekenen op de steun van vele vrijwilligers. Laten we ook onze koren niet vergeten, die zich tijdens de vieringen van hun beste kant lieten zien. Kortom, de inzet van zovelen was indrukwekkend en hartverwarmend.

Dit nieuwe jaar willen we voortbouwen op de initiatieven die vorig jaar zijn gestart om een open kerk te worden die aantrekkelijk is voor nieuwe mensen, en waar we onderling de dialoog aangaan. Niet naast elkaar kerk zijn maar samen met elkaar. Dat betekent soms afscheid nemen van het oude en het nieuwe durven te omarmen.

Op de katerdag zei Chris 't Mannetje hierover: Ga niet uit van wat de parochie zou moeten doen, maar ga uit van wat mensen zelf willen doen. Ga waar de energie van mensen is. En dat kan betekenen dat sommige activiteiten niet meer plaatsvinden, maar dat er nieuwe activiteiten ontstaan waar mensen wel energie voor hebben.

Als bestuur staan we dan ook open altijd voor nieuwe ideeën en initiatieven die onze kerk helpen om een centrum van inspiratie in de Watergraafsmeer te zijn. Niet alles kan maar veel kan wel met de ruimtes in de pastorie, de tuin maar ook in ons kerkgebouw. Dus heeft u een idee en wilt u die zelf uitvoeren of zoekt u mensen die dit samen met u kunnen doen, schroom niet en neem contact met ons op. We horen graag van u.

Ter afsluiting wil ik u graag attent maken op een nieuw initiatief. In het voorjaar gaan er twee parochie-brede bijeenkomsten plaats vinden. De eerste is op 18 februari en heeft als thema Diaconie en wat wij als parochie hier aan kunnen en willen doen. U bent van harte uitgenodigd om te luisteren en mee te doen.

Voor de overige parochie-activiteiten verwijs ik u graag naar de nieuwe website. Meldt u zich daar aan voor onze e-mail nieuwsbrief, dan bent u als eerste op de hoogte van wat er speelt in de parochie.

Ik wens u namens het Locatiebestuur een gezegend 2016.

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg anderegg@xs4all.nl

VERANDERING PASTORALE TAKEN PASTOR NICO ESSEN

Toen in maart 2014 pastor Nico Essen de pensioengerechtigde leeftijd bereikte, is hij nog enkele maanden als pastor van de Martelarenparochie in functie gebleven. De eerste maanden i.v.m. de verschoven AOW-leeftijd en nog enkele maanden daarna op verzoek van het bisdom.

Na de benoeming van diaken Coen van Loon, in september, heeft Nico bij wijze van uitzondering tot het eind van dat jaar nog vele taken uitgevoerd om Coen in de gelegenheid te stellen zich breed te oriënteren in onze parochie en regio. Daar zijn we Nico zeer erkentelijk voor. Aan het bisdom is verzocht zijn dienstverband nog verder te verlengen, maar het bisdom wil in principe geen aanstellingen van pastoraal werkers voortzetten na de wettelijke pensioendatum. Daarmee werden zijn bevoegdheden voor dopen en voorgaan feitelijk ingetrokken. Het vertrek van Nico werd door hemzelf en alle betrokkenen betreurd.

In het najaar van 2014 zijn er vanuit het Uniebestuur werkafspraken gemaakt over een beperkt takenpakket voor Nico Essen.

In overleg met bestuur, diaken Coen van Loon en pastoraatsgroep kon Nico enkele taken blijven uitvoeren. Ook werd hij nog regelmatig uitgenodigd om voor te gaan. Er werden tevens op initiatief van het bestuur door een externe deskundige begeleidende gesprekken gevoerd met Nico en Coen afzonderlijk.

In de loop van het afgelopen jaar bleek dat de nieuwe situatie wat betreft de samenwerking tussen pastor Nico Essen, bestuur, pastor Coen van Loon en pastoraatsgroep - voor alle betrokkenen - niet naar tevredenheid verliep. Dit leidde bij een aantal parochianen tot verwarring.

Omdat de besturen een goede, prettige werksituatie voor de eerstverantwoordelijke pastor dienen te bevorderen en bovendien onnodige spanningen willen voorkomen, zijn er gesprekken geweest over de taken van Nico.

Om rust te creëren heeft het bestuur er - per direct - voor gekozen om Nico de komende tijd slechts bij uitzondering uit te nodigen om voor te gaan in de zondagse liturgievieringen. De mogelijkheid blijft bestaan dat Nico een uitvaartdienst leidt.

De besturen benadrukken dat zij pastor Nico Essen dankbaar zijn voor zijn enorme inzet voor pastoraat en de liturgievieringen in onze

parochie. Wij - en vele parochianen - houden grote waardering voor de 27 zegenrijke jaren toen hij eerstverantwoordelijk pastor van de HH. Martelaren van Gorcum was.

Namens Uniebestuur, Pastoraatsgroep en Locatiebestuur,
Ton Broerse

GOEDHEID + VERSTAND
=
GOEDE VERSTANDHOUDING

Uit de archieven van Cordaid BZN, januari 1981

NIEUWJAARSWENS

Op de eerste zondag in het Nieuwe Jaar, 3 januari, sprak Ari van Buuren aan het eind van de Viering deze Nieuwjaarswens uit.

We zijn een parochie in verandering!

Dat is lastig èn het is een avontuur. Het is ook een kans, een appèl!
Daar wil ik – mede namens de Pastoraatsgroep – even bij stilstaan.

Meenemen wil ik u op een korte reis door de komende 3 jaren: 2016, 2017 en 2018. De Driekoningen, de Wijzen uit het Oosten zeiden tegen elkaar: “We hebben een Licht, een Ster gezien. Laten we er beter, van dichtbij naar gaan kijken.” Zo kunnen we zonder angst een visie ontwikkelen! Licht, visie, zien – dat betekent een zoeken naar inzichten en uitzichten. Het gaat om perspectieven. Laten we zo omzien naar elkaar in kerk en buurt!

We zijn een geloofsgemeenschap in verandering!

Pastoraal werker Nico Essen was zo'n 25 jaren onze pastor. Diaken Coen van Loon is nu zo'n 15 maanden onze pastor.
Nico had àlle tijd voor de Martelaren. Coen heeft helaas beperkte tijd voor de Martelaren. Dat komt ook door het krimpen van de kerken.

Maar de Kerk is niet de Pastor, Kerk zijn we sámen. We kunnen om te beginnen er meer in geloven dat wij sámen de Familie van God zijn, zoals we vierden in de Kersttijd. We zijn Lichaam van Christus op aarde. Laten we daarom nog meer onderling pastoraat beoefenen.

Daarbij gaat het –zoals Frank de Haas als voorzitter van onze Pastoraatsgroep steeds zegt– om hartelijkheid en om een meer positieve grondhouding.

In de Voorbeden hebben we gebeden dat wij voor elkaar een zegen mogen zijn. Een zegen voor mensen in nood en ver weg. Een zegen als Parochiegemeenschap voor wie gaan trouwen en voor zieken. En voor kinderen en jongeren – blij zijn we deze zondag met Hanneke de Haas en haar verhaal en straks actie in maart voor 'Cycle4Girls' in Vietnam!

Zo zijn we een Zegen voor elkaar. We zeggen het Jacob (in Genesis 32) na tegen God, tegen onze broers of zussen, tegen onze vijand ook: "Ik laat je niet gaan tenzij je mij zegent!" De Driekoningen zochten een Ster. Sindsdien kunnen we zèlf een Ster zijn, die Gods Licht weerspiegelt.

We zijn een kerk in verandering!

Kort wil ik met u terugkijken naar enkele hoogtepunten in **2015**.

Op 26 juli vond de bezichtiging van de verbouwde pastorie plaats: een geweldige en succesvolle verbouwing. Op 22 augustus was er het heel goed bezochte buurt-tuinfeest. Op 19 september was er voor het eerst een Kaderdag van onze parochie. Na de Martelaren-viering op 4 oktober, tegelijk startzondag plantten we een boompje.

In de Kersttijd met o.a. de Faire Kerst Fair was er meer deelname uit de buurt dan ooit! De Kerststallen-expositie trok 2200 bezoekers: 500 bezoekers meer dan vorig jaar. Ook niet-gelovige, niet-kerkelijke of niet-katholieke mensen zijn gekomen.

In dit jaar **2016** is februari/maart de maand van de gastsprekers.

We besteden in de Vastentijd (10 februari beginnend met Aswoensdag) dan eindelijk nadere aandacht aan de pauselijke Encycliek 'Laudato Si – Zorg om ons gemeenschappelijke huis'. Het thema is: 'Minder ego – meer eco!'

Naast Guy Dilweg, Matthijs Schouten, Marjolein Tiemens en Frans Mulders hebben we ook twee eigen sprekers: Tim Stok en Roos Kuipers.

We beleggen twee thema-avonden: 18 februari over Diakonie en 21 april over Liturgie. En dit alles loopt uit op een zogeheten Parochie Inspiratie Dag op 12 juni.

Wie hier zomaar van buiten onze kerk zou binnenlopen zou denken: wat een actieve, bruisende parochie. Laten we er dat ook van maken!

Het jaar **2017** wordt ook bijzonder. In dat jaar is het 150 jaar geleden, dat de 19 Martelaren van Gorcum zijn heilig verklaard – in 1867. Deze martelaren omringen ons in onze kerk in de glas-in-loodramen. Op 9 juli, hun sterfdag, willen we dat herdenken. Daartoe heeft Coen van Loon een project in gang gezet. Dat project zal ook oecumenisch zijn, omdat 2017 tevens het herdenkingsjaar is van 500 jaar Reformatie.

We zijn een parochie, geloofsgemeenschap en kerk in verandering!

Onze Hofkerk vormt het Hart van de Linnaeushof. Meer en meer wordt zij de kerk in de buurt. Modern gezegd kan onze kerk een spiritueel, cultureel en sociaal centrum zijn.

Het volgend jaar is sinds enkele dagen: 2017! We dromen daarbij van de Hofkerk als een Centrum voor Verzoening, Vergeving & (interreligieuze) Dialoog. We dromen van een ruimte in de kerk waar vanaf 2017 b.v. exposities, lezingen, workshops, meditaties en labyrint-wandelingen kunnen plaats vinden.

Coen van Loon wil nog gezegd hebben dat hij in november **2018** met pensioen gaat. Dat is ook de realiteit.

Vandaag zeggen we in enkele varianten: zalig, gezegend, gelukkig Nieuwjaar!

Mèt elkaar, met en zonder pastores kunnen we de veranderingen aan.

We kunnen ze ook zelf tot stand brengen. Dat doen we met behoud van het goede en in openheid voor een nieuwe toekomst.

We bewaren als Maria de Woorden van en over God in ons hart. We volgen het Licht van Christus. We worden een Lichtdrager en zelf een Ster....

Ari van Buuren; avanbuuren2@upcmail.nl

STILLE OMGANG – 12 maart 2016

Op de avond van 12 maart 2016 komen naar verwachting 7000 bedevaartgangers uit het hele land naar Amsterdam om daar de Stille Omgang te lopen. Een nachtelijke stille tocht door het centrum van Amsterdam. Voor of na de Omgang wonen zij een van de twintig feestelijke eucharistievieringen bij, in een van de zeven binnenstadskerken. Het motto, de intentie van de Omgang van dit jaar luidt:

Jezus - gelaat van Gods barmhartigheid – genadebrood voor u.

De Stille Omgang volgt de route die de pastoor van de Oude Kerk in 1345 liep.

Nadat hij getuige was geweest van een eucharistisch wonder dat aan een zieke geschiedde:

het Mirakel van Amsterdam.

In de middeleeuwen vierden de christenen dit wonder met een feestelijke mirakel-processie.

Vanaf 1881 door een nachtelijke omgang, inspiratiebron voor alle stille tochten in Nederland.

Uniek aan deze tocht zijn de stilte, het ontbreken van uiterlijk vertoon, het duistere uur en de zwijgende verbondenheid van de duizenden gelovigen.

Vanwege het Heilig jaar van de Barmhartigheid zullen de bisschoppen van Nederland gezamenlijk naar Amsterdam pelgrimeren en om 18.00 uur in de Nicolaasbasiliek met een eucharistieviering de Mirakelweek afsluiten. Voor verdere informatie zie: www.stille-omgang.nl

LAUDATO SI

thema van de maand van de gastvoorgangers

De maand van de Gastvoorgangers is dit jaar gewijd aan de Pauselijke encycliek Laudato Si. Daarom wil ik in dit artikel vast wat ingaan op inhoud en strekking van deze pauselijke zendbrief.

De encycliek Laudato Si (geprezen zijt Gij) is een werkstuk van Paus Franciscus dat 18 juni 2015 het licht zag. Vanaf zijn verkiezing in maart 2013 heeft paus Franciscus gezorgd voor verrassingen. Zo was het al opvallend dat een jezuïet koos voor de naam Franciscus. Die naamkeuze vormde direct ook een programma. De paus legt voortdurend de nadruk op de inzet voor de kwetsbaren, de armen en de natuur. De nieuwe encycliek vormt daar opnieuw een indrukwekkend bewijs van. 1) De titel van de encycliek is ontleend aan het Zonnelied van Sint Franciscus. Het is de eerste encycliek van een Paus die integraal gewijd is aan het milieu. Het is ook een encycliek, die niet alleen gericht is tot de katholieken, maar aan iedereen in de hele wereld.

De encycliek kent een heldere opbouw en is ook voor een geïnteresseerde leek uitstekend leesbaar. Voor wie echter niet de tijd of de ambitie heeft het hele boekwerkje te lezen, is een korte samenvatting, zowel geprint als digitaal beschikbaar.

Wie Laudato Si goed leest, komt er al snel achter dat de encycliek méér is dan louter een aanklacht tegen de ecologische crisis veroorzaakt door ongebreideld kapitalisme en technische ontwikkeling-met-oogkleppen-voor.

Weliswaar wordt in ongezouten taal zowel de economie als de wetenschap aangespoord tot verantwoordelijker gedrag, al spoedig komt de nadruk te liggen op de verandering van onszelf, een verandering die van binnenuit moet komen.

Het consumentisme van veel mensen uit deze tijd wordt genadeloos aangeklaagd. In plaats daarvan moet er een band van liefde en aan-

dacht komen tussen mensen onderling, het lot van de arme, zowel in de nabijheid als in de derde wereld, dient veel centraler te staan.

De Paus wijst er op dat het ongebreideld consumentisme, waar de wereld momenteel aan lijdt, gevolg is van een gebrek aan visie van ieder individu. In plaats van steeds meer te consumeren, zouden we ons het juist toe moeten zetten om minder te consumeren: immers: “De christelijke spiritualiteit stelt een andere wijze voor om kwaliteit van leven te verstaan en moedigt een stijl van contemplatief leven aan, die in staat is vreugde te kennen zonder door consumptie geobsedeerd te zijn. “Minder is meer.” Een groei in soberheid en een vermogen om met weinig te genieten is waar het om draait. Een integrale ecologie vereist dat er tijd wordt besteed aan het herstel van de harmonie met de schepping om na te denken over onze levensstijl en idealen.” 2)

De paus erkent dat het niet makkelijk is op te boksen tegen de macht van economie en politiek. Toch moet de (internationale) politiek het voortouw nemen om de macht van de multinational die uitsluitend uit is op het maximeren van winst en de kosten daarvan legt bij de allerarmsten, bij het milieu en bij toekomstige generaties, te breken. Om de politiek en de economie daartoe te zetten is het aan ons om druk uit te oefenen door ons eigen (koop)gedrag. Alle consumenten samen vormen een macht die opgewassen kan zijn tegen de macht van het grootkapitaal.

Maar bovenal, meer nog dan liefde voor het milieu, moeten we investeren in liefde voor elkaar. solidariteit, voornamelijk met de allerarmste. Mensen uit rijkere landen moeten hun verantwoordelijkheid nemen ten opzichte van medemensen uit ontwikkelingslanden en wie het meest geprofiteerd heeft van de beschikbare technische vooruitgang moet bereid zijn te investeren in zijn medemens, die van diezelfde ontwikkeling te lijden heeft gehad.

Deze boodschap is de centrale missie van Laudato Si. Geen makkelijke boodschap, wellicht zelfs een onmogelijke, maar wel één waar we met zijn allen de schouders onder moeten zetten. Immers, zei Willem van Oranje al niet: “Men hoeft niet te hopen om iets te ondernemen, noch te slagen om te volharden”.

1) Bisschop Gerard de Korte uit een artikel voor de Raad van Kerken

2) Encycliek Laudato Si par. 222

Laudato Si is te koop ad € 15,- bij de boekhandel. De integrale tekst is gratis te downloaden via:

<http://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=5000>

Frans Woortmeijer

EINDE LINNAEUS SOCIËTEIT

Donderdag 17 december jl. hield de Linnaeus Soos zijn kerstviering. Het was de laatste. Na 47 jaar houdt de Linnaeus Soos op te bestaan. Het parochiebestuur wil na de pastorie ook de oude sacristie renoveren. En dat had voor de biljartclub van de Soos een vervelend gevolg. Voor het biljart was daar dan geen plaats meer. Maar onder de biljarters waren een aantal bestuursleden. Als zij niet meer konden biljarten, wat hadden zij dan nog op de soos te zoeken? Zo viel het huidige bestuur uit elkaar. Vervangers waren niet beschikbaar. Het is onvoorstelbaar, maar de Soos is niet meer.

Liedje voor de Linnaeus Soos (*melodie: de nozum en de non*)

Ik wil hier wat zingen, want het is grandioos?
45 jaar bestaat de Linnaeus Soos.

Oud worden is leuk, maar oud zijn is soms naar,
maar je hoeft niet alleen te zijn, want hier heb je mekaar.

Even een kaartje leggen, klaverjas of bridge,
je kon ook nog pandoeren, maar wie weet nog wat dat is?

Ook kun je biljarten, wat zijn die mannen stil!
Daar zijn zij aan 't sjoelen, hoor een enthousiast gegil.

Koffie, thee, een koekje, hoe? dat is geen vraag.
Ach, we doen het samen, ja, zo gaat dat vandaag.

Maar de club moet draaien, olie op het vuur.
Wat zouden wij zijn, zonder zo'n goed bestuur.

Het bestuur, dat is een team, de Soos gaat hen aan 't hart,
maar Yvonne is de voorzitter, haar noemen wij apart.
(*Yvonne Garritzen*)

Zo kan ik wel doorgaan, de Soos, dat is een feest!
Ik hoop met de parochie, dat de Soos hier nog lang leeft.

Want oud worden is leuk, maar oud zijn is soms naar.
Maar je hoeft niet alleen te zijn, want hier heb je mekaar.

45 jaar bestaat Linnaeus Soos.
Van harte u proficiat, ik vind het grandioos! (sept. 2014)

Donderdag 11 september 1969 is het begonnen.
Toen was de eerste bijeenkomst ten huize van de familie Tegelbeckers tot oprichting van een ontmoetingscentrum voor ouderen. Een schitterend initiatief! Waar vind je een geschikte ruimte? De pastorie.

Met algemene stemmen werd de naam **Linnaeus Sociëteit** gekozen.

Op 11 september 1969 werd een plantje geplant.

En 25 jaar later zagen we hoe het groeide en bloeide. Meer dan 120 leden vonden hier ontspanning, gezelligheid, vriendschap, hartelijkheid. Zo preekte ik tijdens het zilveren jubileum in 1994. De club stond op een hoogtepunt.

'Elke donderdagmiddag en elke dinsdagmiddag vind je op de pastorie gezelligheid.'

Je kunt er kaarten, handwerken, biljarten, koersballen.

Je kunt er ook gewoon maar zijn, een kopje koffie drinken, een kopje thee.

Je bent even onder de mensen.

De Linnaeus Soos, het is een rijkdom in ons midden. Hoe vaak mag ik zeggen, als mensen alleen zijn komen te staan, als de leegte op hen valt, 'ga eens naar de Soos.'

Je bent even uit je huis vandaan. Je vindt ontspanning. Je vindt lotgenoten.

Ieder draagt zijn last. Ieder heeft het nodige achter zijn kiezen.

Veel moois is er weggefallen, maar hoe blij is men, dat men dit gevonden heeft. 'Heerlijk, die club', je hoorde het van alle kanten. 'Lang zal ze leven'. Ik twijfelde er geen moment aan.'

Maar ouderen stierven en nieuwe leden meldden zich niet meer zo massaal aan. Het werd stiller op de Soos, maar hij bestond toch nog steeds, onze club vol ontspanning, ontmoeting, gezelligheid.

Ik hoop met de parochie, dat de Soos hier nog lang leeft.

Ik zong dit lied in 2014.

De glorie tijd van de soos lag lang achter ons, maar ik had gedacht, dat we het gouden jubileum nog wel zouden vieren. Dat is best wel schrikken.

Nico Essen, geestelijk adviseur 1987-2015

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje?

Dan bent u iedere 3^e dinsdag van de maand van 10.00-12.00 uur van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94.

De eerstvolgende koffie ochtend is: dinsdag 16 februari 2016.

U bent van harte welkom!

VERNIEUWDE WEBSITE

Even voor de kerstdagen werd onze vernieuwde website geactiveerd. wij namen afscheid van de oude site. Deze werd ontwikkeld door Frans Nijpels en voortdurend bijgehouden en vernieuwd. Regelmatig ging ik in het verleden bij Frans langs om bij te praten over de site en onze wensen door te geven.

Frans verwerkte alles trouw en met plezier. we hebben jaren van de inspanningen van Frans kunnen genieten. Frans zat in die jaren niet stil. Van student medicijnen werd hij een gewaardeerd huisarts in onze wijk! Ondanks zijn drukke werkzaamheden bleef Frans de site bijhouden. Wij zagen jaar na jaar het aantal bezoekers van de site toenemen. Internet werd voor de parochie steeds belangrijker en is niet meer weg te denken.

De ontwikkelingen gaan steeds verder. Ook onze site wilden we aan de wensen van deze tijd aanpassen. Een aantal personen uit de parochie houden nu ieder voor zich een pagina op de site actueel. De site en de actualiteit ervan is daarmee een gezamenlijke verantwoordelijkheid geworden. Frans bedanken wij van harte voor zijn jarenlange trouwe diensten!

Olaf Olmer

GOED GEDAAN, JULLIE!

2015 was een topjaar

In het eerste volledige Uniejaar zijn er prachtige dingen gedaan. De inspanningen van de Graankorrel om met vrijwillige inzet de betaalde uren van hun parochie-secretaris te compenseren is bewonderenswaardig en begint goed te lukken. De plannen voor de renovatie van de pastorie van de Petrus Banden zijn helemaal klaar en wachten alleen

nog op het akkoord van het Bisdom. De ABG is bezig haar pastorie geschikt te maken voor de huisvesting van de zusters in samenwerking met de orde en breidt daarmee haar mogelijkheden voor diaconie uit.

Bij de Martelaren zijn na 10 jaar voorbereiding vier wooneenheden gerealiseerd, die voor forse verbetering van de verhuur inkomsten gaan zorgen. De Urbanus maakt zich sterk voor een betere inpassing van de paters in het pastoraat van de Unie als versterking van het pastorale team.

Jullie merken het al

Dit is natuurlijk typische penningmeesters praat met dat accent op de materiële belangen. Maar toch ook van belang. En successen moeten benoemd en gevierd worden. Als voorwaarden voor een soepele samenwerking binnen de Unie zijn in 2014 de dossiers financiering Graankorrel, pastorie Petrus Banden en pastorie Martelaren als grote knelpunten genoemd en met alle drie dossiers zijn grote vorderingen gemaakt. Dat heeft beslist het onderlinge vertrouwen enorm versterkt.

Een bedankje namens de penningmeesters

Dat is dan ook wel het minste voor al die vrijwilligers en parochianen, die deze dossiers op welke manier ook gesteund hebben. Dat bedankje wil ik namens de penningmeesters Jan (Urbanus), Peter (ABG), Loes (P. Banden), Angeline (Graankorrel) en Caspar (Martelaren) graag jullie hierbij doen toekomen.

Natuurlijk zijn er ook negatieve ontwikkelingen. Het teruglopende kerkbezoek en de teruglopende kerkbijdragen vragen om verdere acties. Ik heb er echter alle vertrouwen in dat wij daar ook in 2016 weer nieuwe antwoorden op gaan vinden.

Laudato Si

Ook hoop ik dat ik jullie mee kan krijgen in een actie om onze kerken te vergroenen. De paus heeft daartoe in 2015 met zijn nieuwe encycliek Laudato Si (over de zorg voor het gemeenschappelijke huis) een indrukwekkende oproep gedaan.

Citaat uit Laudato Si, artikel 236

Daarom is de eucharistie ook een bron van licht en motivatie voor onze zorg voor het milieu en geeft ons richting om bewakers van heel de schepping te zijn.

Graag nodig ik jullie uit om in 2016 met elkaar in gesprek te gaan over Laudato Si en vormen te zoeken hoe wij onze eigen kerkelijke energie en kerkelijke materiële bezittingen in kunnen zetten om te helpen bewakers van de schepping te worden. Als wij als christenen iets willen betekenen, moet dat voor mensen zijn. Als wij voor mensen iets willen

betekenen, zal dat volgens de paus over heel de schepping moeten gaan. Ik ben het daar roerend mee eens en voel mij door Laudato Si bemoedigd en uitgedaagd. De themavieringen in februari en maart over duurzaamheid, natuur en klimaat zijn daar een mooi startmoment voor. Doen jullie mee?

Tim Stok, Penningmeester Uniebestuur

GEbruik EN GEbruikers OUDE SACRISTIE

Het is voor alle gebruikers van de oude sacristie (o.a. koster, koren, biljarters van de Linnaeussoos, peuter muziekgroep) al jarenlang duidelijk dat de oude sacristie een opknopbeurt kan gebruiken. Vorig jaar werd de sacristie al voorzien van betere stoelen en kasten. Na de pastorie wordt binnenkort begonnen met een kleine opknopbeurt van de oude sacristie.

De verouderde radiatoren moeten vervangen worden en het keukenblokje dat tientallen jaren geleden nieuw was, valt nu bijna uit elkaar. Daarnaast moet er nodig iets gebeuren aan de verouderde elektrische leidingen en waterleidingen. Ook de inrichting moet wat 'frisser' worden.

Er zijn al tekeningen gemaakt van een nieuwe inrichting en indeling. Het oude keukenblokje staat op een onhandig plaats.

Het plan is om een klein keukentje (pantry) te plaatsen onder de bogen en daar tevens een voorziening te maken om daar de bloemen voor kerk en altaar te verzorgen.

De huidige kasten met koor muziek zullen dan verhuizen naar de andere zijde.

Deze efficiënter indeling betekent echter dat er geen plaats meer is voor het biljart van de Linnaeussoos.

Reeds anderhalf jaar geleden werd dit aangekondigd aan het bestuur en de biljarters van de Linnaeussoos. Gevraagd werd om te zoeken naar andere oplossingen. Die bleken er helaas niet te zijn: niet buiten en niet binnen de (kerk)gebouwen. Toen dit enkele maanden geleden besproken werd met het bestuur van de Linnaeussoos werd duidelijk

dat er van de vier biljarters twee in het bestuur zaten. Deze heren zien geen reden meer om in het bestuur te blijven, terwijl ze zelf niet meer kunnen biljarten. Het bestuur zou zoeken naar opvolgers, maar die waren, in de nog maar zeer kleine groep leden van de soos, niet te vinden. Nu het bestuur stopt, betekent dat niet, dat de sjoelers en bridgers ook hun ontspannende activiteiten moeten staken.

We vernamen dat enkele bridgers zijn overgestapt naar de bridgeclub die op woensdagmiddag in de pastoriezaal kaart.

We zien het liefst, dat de soosleden die ontspanning zoeken op de donderdagmiddagen, elkaar kunnen blijven ontmoeten in de pastorie.

Sjoelers en andere leden van de soos die door willen gaan, blijven van harte welkom in de pastorie op donderdagmiddag. Als er dan ook nog enkele mensen gevonden kunnen worden die de Linnaeussoos willen 'trekken' kan de soos voortgezet worden. Wie wil?

Stichting Beheer Hofkerk

KERSTSTALLENTENTOONSTELLING 2015

Op 3 januari sloot de inmiddels bekende kerststallententoonstelling haar deuren. Maar niet voor lang, eind 2016 zal er weer een kerststallententoonstelling en we zijn nu al bezig met ideeën voor die tentoonstelling.

Zover is het nu nog niet. Eerst een korte terugblik over de laatste editie. 2200 bezoekers hebben de 260 kerstgroepen bewonderd. Een enorm mooi resultaat.

De twee grote kerkgroepen ontlokten veel reacties maar ook de grote santongroep voor in de kerk.

Leuk is het als mensen met een kerstgroep komen en zij niet weten waar hij vandaan komt. En als je dan antwoord kunt geven worden mensen blij. En daarvoor doe je het dan ook, voor de vele tevreden en enthousiaste bezoekers.

Om deze editie weer mogelijk te maken hebben vele achter en voor de schermen hun medewerking geleverd. Sommige namen er dagen voor vrij anderen vinden het herder zijn gewoon leuk.

Iedereen die op welke wijze dan ook zijn of haar bijdrage heeft geleverd heel veel dank!

Twee namen wil ik wel noemen; Wim Vellinga en Nellie Geerlings die ook dit jaar weer een deel van hun collectie hebben beschikbaar gesteld. Zonder hun bijdrage is het toch anders.

Wanneer u dit artikel leest zijn alle betrokkenen gezellig bij elkaar geweest om onder het genot van een hapje en een drankje nog even na te praten.

Mocht u het komende jaar ergens in uw omgeving een kerststal tegen komen die bij de vuilnisbak of marktplaats dreigt te belanden laat het mij dan weten en wellicht staan die volgende keer ook op de expositie. Namens alle medewerkenden hartelijk dank.

Bert Hilhorst

LOTERIJ KERSTSTALLENTENTOONSTELLING

Beste parochianen,

Hierbij wil ik jullie heel hartelijk bedanken voor het doneren van de prijzen voor de loterij, welke de afgelopen kerststallententoonstelling gehouden is. Ik kan u melden dat de opbrengst € 460,00 is.

Er waren zoveel prijzen binnengekomen dat er niets bijgekocht hoefde te worden. Tevens wil ik iedereen bedanken, die mij met de loterij geholpen hebben.

Dus een heel mooi resultaat. De helft van de opbrengst gaat naar de stichting Beheer van de Hofkerk en de andere helft is voor stichting Kanjermonument.

Als u de loterij bezocht heeft, heeft u kunnen merken hoe gezellig het daar was.

Ik kreeg als prijs een nieuwe 3-delige van Daele Nederlands woordenboek, uitgave 2005. Ik heb hem niet als prijs beschikbaar gesteld. Hij is te koop voor een gift aan de kerk. Als u belangstelling heeft, kunt u mij dat laten weten. Graag mailen naar: etogni@dds.nl

Eind van het jaar 2016 is er weer een kerststallententoonstelling en een loterij. U kunt dus vast gaan sparen.

Ellie Togni

EEN KALE DOOPBOOM

Zaterdag 16 januari schudden wij de doopboom, we haalden de blaadjes met de namen van de dopelingen uit de boom en gaven die terug aan de ouders.

Met Pasen 1994 introduceerde ik hem in onze kerk. Ik had in De Goorn een kind van vrienden gedoopt en na afloop werd er in een boom een blaadje opgehangen met Jelles naam. Ik vond dat een leuk idee. Zoiets wilde ik hier ook.

Bert Hilhorst leverde een Es(!), een dode, en Roy Weijens bedacht een blaadje en vanaf toen eindigde elke doopviering met het ophangen van een blaadje, vaak versierd met een fotootje, in 'De Doopboom'.

Een gezellige afsluiting van altijd een feestelijke plechtigheid. Dat blaadje schiep een verbondenheid met onze kerk, een uitnodiging om nog eens terug te komen, in ieder geval bij het schudden van de doopboom, die dode boom, die staat voor de boom des levens van wie de dopeling een blaadje is.

'Je hoort bij ons, maar je hoort ook bij Hem, de gedoopte, die mens, die leefde voor anderen, iemand die oog had voor de zieken, en die in ieder mens iets goeds zag.'

Deze keer hingen er maar enkele blaadjes in de boom. Deze traditie wordt niet voortgezet. Wij schudden de doopboom voor de laatste keer.

(Nico Essen)

6 MAART

WAKE BIJ DE MIGRANTENGEVANGENIS OP SCHIPHOL

Al vele jaren is er iedere tweede zondag van de maand een wake bij de migrantengevangenis op Schiphol. De groep die de wakes organiseert omschrijft het als volgt:

"In de migrantengevangenis Schiphol zitten meer dan honderd migranten opgesloten. Niet omdat ze iets misdaan hebben, zelfs niet omdat ze ergens van verdacht worden, maar puur omdat ze niet (meer) over de juiste papieren beschikken om in Nederland te mogen blijven.

Ze zijn naar het Westen gekomen op de vlucht voor geweld of op zoek naar een behoorlijk inkomen.

Na gemiddeld drie tot vier maanden worden ze uitgezet naar het land waar ze vandaan kwamen, terug naar de ellende die ze probeerden te ontkomen. Of ze komen op straat te staan, zonder verblijfsvergunning. Uit solidariteit met deze “minsten onder de mensen”, hun eigen land ontvlucht en in ons land niet welkom, gaat de Bezoekgroep naar deze gevangenis toe om hen te ontmoeten en een hart onder de riem te steken. We nemen vruchtensap en snoep mee en proberen een ontspannen gesprek op touw te zetten of we spelen samen een spelletje. Geregeld ontwikkelt zich een mooie, indringende gedachteswisseling. We trachten het isolement van de gevangen migranten enigszins te doorbreken.

Ook al vele jaren worden er in de 40-dagentijd wekelijks, door uiteenlopende geloofsgemeenschappen, wakes gehouden bij het Grenshospitium.

Op zondag 6 maart (14.00-15.30 uur) is het de beurt aan Kerken in Oost: *de Muiderkerk, de Anna-Bon, de Eltheto, de Gerardus en de Martelaren*. Om 13.30 uur vertrekt er een bus vanaf de Muiderkerk. U bent van harte uitgenodigd deze bijzondere ervaring een keer mee te maken. Meer informatie: www.schipholwakes.nl

Coen van Loon, diaken

VASTENACTIE 2016

HET “ENVIRONMENTAL CONCERN OFFICE” IN GHANA

Dit jaar zal er voor het eerst in ons parochieverband Clara & Franciscus een doel zijn in alle vijf de parochies. Het is een project van pater Frans Mulders, die met name in de Graankorrel nog zeer actief is. Pater Frans vertelt over het project.

WIJ KUNNEN HET VERSCHIL MAKEN

The logo for 'VASTENACTIE' is a rectangular box with a black border. The word 'VASTENACTIE' is written in white, uppercase letters. The letter 'I' in 'ACTIE' is replaced by a white cross symbol.

Er vinden buiten Europa soms tragische gebeurtenissen plaats die aan veel mensen het leven kosten en we horen of lezen er zelden over of het staat in kleine letters ergens in de krant vermeld. Het is immers ver weg gebeurd en dan ontsnapt het aan onze aandacht.

Dat was het geval toen in juni vorig jaar meer dan 200 mensen omkwamen in de hoofdstad van Ghana, Accra. Ze werden levend verbrand toen een benzinstation in brand vloog en zij juist op dat moment daar moesten schuilen voor de zware regen. Het was een milieuramp omdat de officiële waterwegen (open rioleringen) geblokkeerd waren door illegale bebouwing

en door massale ladingen plastic en huisvuil dat door de bewoners daar dagelijks was weggeworpen. Het overtollige water stroomde het benzine-station binnen en veroorzaakte een verschrikkelijke brand. Verwaarlozing van het milieu en de leefomgeving kostte die dag aan meer dan 200 mensen het leven.

Over de grote overstrooming in Bangladesh in 1989 werd gerapporteerd dat deze was veroorzaakt door plastic draagtassen die in de open rioleringen worden gegooid. In die hoofdstad worden dagelijks 9 miljoen plastic tassen weggeworpen waarvan slechts 10% in de vuilnis containers terecht komt. Ons omgaan met het milieu kost mensenlevens.

Paus Franciscus schrijft in zijn wereldwijd gewaardeerde encycliciek 'Laudato Si' over die opvoeding: "de milieu opvoeding zou ons er op moeten voorbereiden de sprong te maken naar een ecologische ethiek en haar diepste betekenis". Hij vraagt om een opvoeding tot een religieuze en ethische houding tot de aarde, tot het milieu als Gods eigen schepping en als ons huis.

Juist met die opvoeding en bewustwording wil het "Environmental Concern Office" in Ghana zich bezig houden. En dat doet ze al vele jaren. Ook in Ghana krijgt het milieu vele klappen toebedeeld.

Op 19 november, de internationale dag van de hygiëne (wist u dat die dag bestond) schrijft iemand dat uit onderzoek blijkt dat in Kumasi (de tweede stad van Ghana) slechts 40% van huizen beschikt over toilet voorzieningen. We kunnen ons goed voorstellen

wat dat betekent voor de openbare omgeving en dus voor het leven en de gezondheid van de bevolking.

Graag willen wij daarom, door onze bijdrage aan de vastenactie, dit jaar het ecologisch project van bewustwording door het Eco Office in Ghana ondersteunen. Want ook opvoeding kost geld. Het is een oecumenisch project omdat het Eco Office als haar missie heeft om mensen van alle godsdiensten en gezindten te helpen om meer bewust te worden van onze zorg voor de aarde als een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Het is een diep religieuze en morele opdracht.

Binnen dit project, dat de vijf parochies van de Unie Clara en Franciscus willen steunen, valt ook het vernieuwen en renoveren van de toilet voorzieningen van de betrokken scholen. De scholieren zijn een belangrijke doelgroep en ook, door eco-clubs, een partner groep van het project. Samen met de MOV- en Caritas groepen van de Unie willen we de vastenactie ook dit jaar weer tot een succes maken. We vertrouwen op uw genereuze medewerking.

Voor meer informatie: <http://www.eco-sma.org>.

Frans Mulders sma

ONTMOETING MET VLUCHTELINGEN

In december heb ik bij de Kerstlunch van de Evangelische Broedergemeente (EBG) in de Koningskerk aan het Robert Kochplantsoen vluchtelingen uit Syrië en Eritrea ontmoet. Zij worden opgevangen in de Havenstraat in Amsterdam en waren uitgenodigd door de diaconie van de EBG. Eén van hen is Mohannad uit Damascus. Hij had daar een kleine apotheek maar die is gesloten en zijn huis is verwoest. Zijn vrouw (voor de oorlog ook apotheker) en kinderen zijn nog in Syrië bij de grootouders. Allen leven in groot gevaar. Ik vertelde hem dat ik zijn verhaal een tijd geleden had gelezen in de Amsterdamse daklozen krant 'Z!' waarin ook het intussen beroemde interview met paus Franciscus staat. Dat vond hij erg leuk. Zijn verhaal is op internet te vinden via deze link: <http://brechtjekeulen.nl/mohannad-ramadan>

Omdat de groep vluchtelingen en ik te vroeg waren heb ik hen voor de lunch een korte rondleiding door de buurt gegeven. Ze hadden veel vragen en waren erg geïnteresseerd. Ik begreep dat ze graag naar buiten gaan omdat er regelmatig spanningen ontstaan in het opvangcentrum doordat er zoveel mensen zeer dicht bij elkaar zitten.

Dat vinden ze heel naar en ze zoeken dan zowel lichamelijk als geestelijk naar lucht. Mohannad heeft een groep bij elkaar gebracht, bestaande uit zowel moslims als christenen, die zeer intensief bezig is om dingen te leren en te ondernemen.

Ze krijgen Nederlandse les, maar die les is maar een beperkt aantal uren in de week beschikbaar.

Momenteel probeer ik mensen te vinden die deze groep extra taalles kunnen geven. Wie een mobiele telefoon heeft, soms zeer gehavend, probeert via apps ook zelf Nederlands te leren. We hebben tijdens de lunch nog even geoefend.

Een andere man uit de groep vertelde mij dat hij Syrisch-orthodox is. "In Nederland is er alleen een Syrisch-orthodoxe kerk in Enschede. Maar, ik voel mij overal thuis. Iedere kerk, synagoge of moskee is een Godshuis" zei hij. Hij gaat nu iedere zondag naar de vineyard gemeenschap in de Zuiderkerk.

De goede en vriendelijke contacten die de (geloofs)gemeenschappen in Amsterdam en in de rest van Nederland met elkaar hebben vind hij, net zoals de anderen in de groep, prachtig.

Van wat ik vertelde over het Breed Interreligieus Overleg en het feit dat wij vanuit dat orgaan een interreligieuze viering organiseerden werden

zij ook zeer enthousiast. "Wij zijn op zoek naar vrede" was wat ik van allen hoorde. Hoe mooi en simpel klinkt dat maar hoe moeilijk is die vrede vaak te vinden voor mensen.

Ik had geen idee dat ik bij deze Kerstlunch vluchtelingen zou gaan ontmoeten. Ik vond het zeer waardevol en het heeft op mij diepe indruk gemaakt. Niet alleen de verhalen maar ook de dankbaarheid. Ja, het heeft mij zelfs ontroerd. Het is zo anders als je echt MET mensen praat uit een oorlogsland in plaats van dat je alleen OVER ze praat. Ik hoop dat we naar de individuele verhalen willen luisteren en dat we niet de weg van generalisering inslaan.

De vluchtelingen vinden het fijn om contact met andere mensen te maken en bezoeken graag geloofsgemeenschappen en culturele plekken in Amsterdam. Dat is de lucht die ze zoeken waarover ik hierboven al schreef. Hopelijk gaan wij eveneens onze barmhartigheid tonen door hen voor een bezoek aan onze kerk uit te nodigen. Pakken wij dit samen op, parochianen en pastoraatsgroep? Laten wij hen weer even lucht halen?

René van Eunen

Iedere tweede donderdag van de maand vertonen wij een film in de Zoetmulderzaal van de Hofkerk. De komende twee maanden vertonen wij films binnen het thema '**Vrijheid en Gevangenschap**'. In verband met filmrechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken en kunnen we hier alleen een beschrijving geven. Wilt u wel graag op de hoogte zijn van filmtitels en data, dan kunt u een email sturen naar: hofderverbeelding@outlook.com.

11 februari

Een Amerikaanse film uit 1996 met in de hoofdrollen Tim Robbins en Morgan Freeman. Andy Dufresne wordt beschuldigd van de moord op zijn vrouw en haar minnaar. Hij houdt vol dat hij onschuldig is, maar krijgt toch tweemaal levenslang in de strenge gevangenis Shawshank.

Hij raakt bevriend met de zwarte medegevangene Ellis Boyd Redding die voor iedereen spullen kan regelen en de bijnaam 'Red' heeft. Deze vriendschap en Andy's vindingrijkheid zouden wel eens naar de vrijheid kunnen leiden.

10 maart

Een Noorse film uit 2008. Jan Thomas is na acht jaar vrijgelaten uit de gevangenis voor iets dat zowel een ongeluk als een moord had kunnen zijn. Doordat hij een begaafde organist is, wordt hij assistent in de kerk. De priester is Anna, een alleenstaande moeder tot wie Jan Thomas zich behoorlijk aangetrokken voelt. Hij besluit haar niet te vertellen over zijn verleden. Maar dan komt Agnes, een lerares, met een schoolreisje naar de kerk. Ze herkent Jan Thomas als de jongen die veroordeeld is voor het vermoorden van haar zoon.

Inleiding en nagesprek bij de film wordt verzorgd door pastor Ari van Buuren. Vanaf 19:30 uur bent u van harte welkom voor een kopje koffie of thee. De film start om 20:00 uur. Zoals altijd is er na de film gelegenheid tot napraten onder het genot van een drankje. Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,-.

Wij heten u graag welkom op onze filmavonden.

Mirjam de Wit – namens Hof der Verbeelding

BUSINESS SPIRITUALITEIT IN OOST WATERGRAAFSMEER

In de afgelopen jaren hebben we een aantal bijeenkomsten georganiseerd om met elkaar in gesprek te gaan over zingeving in het werk. Gezien de positieve ervaringen willen we op 9 en 16 februari weer bij elkaar komen, dit keer rond het thema: de science of happiness oftewel de wetenschap van het geluk.

Inleider is Spencer Heijnen, van het bedrijf Purpose Plus dat als doelstelling heeft om mensen op een positieve en daarmee productieve wijze in een organisatie te laten samenwerken.

Iedereen die geïnteresseerd is in het toepassen van spiritualiteit in zijn/haar werkzaamheden, is van harte van uitgenodigd. De bijeenkomst begint om 20:00 uur en eindigt om 22.15 uur met een drankje. De bijdrage is Euro 30 voor de twee bijeenkomsten. Voor meer informatie en aanmelding kunt u terecht bij Arthur Anderegg.

e-mail: anderegg@xs4all.nl

VERDER MET HET KINDERKOOR

Na elk schooljaar en het vertrek van 8ste-groepers, was het elke september weer spannend of het kinderkoor na de vakantie weer verder kon. Nico schreef er al over in het vorige Hofnieuws.

Maar nu, in februari doorstarten, midden in het seizoen?

Op zaterdag 16 januari had het kinderkoor de laatste uitvoering onder leiding van Nico Essen en Ina Steman.

De kinderen hebben hun beste beentje voor gezet en al hun toppers ten gehore gebracht.

Na het schudden van de doopboom heeft Caspar van der Leeuw (nu bestuurslid, maar ooit lid van het kinderkoor) Nico en Ina bedankt voor hun jarenlange inzet, begeleiding en moederlijke zorg voor het koor.

Aan het begin van elk schooljaar weer afwachten: gaat het Kinderkoor weer zingen? Maar toch, al die tweeëntwintig jaar slaagde Nico, met hulp van kinderen (Aafke!) erin weer klasgenootjes te werven voor het koor. Soms was het koor groot, soms wat kleiner, maar altijd groot genoeg om enkele keren per jaar in de liturgievieringen te zingen.

Elke september was er weer een nieuwe samenstelling van het koor en Nico wist er altijd een goed klinkend muzikaal geheel van te maken.

Hoogtepunten waren natuurlijk het zingen bij de komst van Sinterklaas, de Kerstavondviering en het Kindje Wiegen, en in oktober jl. nog bij de boekpresentatie van Ari van Buuren.

Maar kan het Kinderkoor verder nu Nico en Ina gestopt zijn? Iedereen hoopt het. Onze pastor is druk bezig contact te leggen met de ouders van het koor. Binnenkort zal een gesprek met hen plaatsvinden en dan wordt gezamenlijk gekeken naar de toekomst van het kinderkoor.

Voor een doorstart is veel enthousiasme!

Het bestuur is - op het moment dat we dit schrijven - in gesprek met een kandidaat dirigent/pianist. Deze weken hopen we de gesprekken af te ronden, zodat het kinderkoor weer door kan gaan. Het liefst aansluitend meteen in februari. In het volgende Hofnieuws zullen we het berichten.

Nico en Ina: ook op deze plaats grote dank voor jullie inspanningen en zorg voor het Kinderkoor. Het was een mooie tijd.

Namens het Locatiebestuur, Ton Broerse

CYCLE4GIRLS IN VIETNAM

Mijn naam is Hanneke de Haas. Ik wil naar Vietnam omdat mijn hart uitgaat naar alle kansarme meisjes in Vietnam. Meisjes in ontwikkelingslanden zijn vaak gevangen in een vicieuze cirkel van armoede en discriminatie. De vrijheid, de kansen en de keuzes die wij hebben, zijn helemaal niet zo normaal voor heel veel meisjes. Daarom lijkt het me mooi om deze meisjes meer kansen te geven. Ik wil ze graag een steuntje in de rug geven, graag samen met uw hulp. Om zelf iets goeds te doen voor deze wereld, én om mijzelf als mens te ontwikkelen.

Van 20 tot en met 30 maart 2016 vindt de derde editie van Cycle4Girls plaats: een 10-daagse reis waarbij in vier dagen 25 vrouwen, 300 km zullen fietsen door het noorden van Vietnam. Ik ga hieraan mee doen!

Dit project is opgestart door Plan Nederland: Plan Nederland werkt aan duurzame armoedebestrijding en blijvende verbeteringen in de levensomstandigheden van kinderen, met speciale aandacht voor gelijke rechten en kansen voor meisjes.

Vietnam en fondsenwerving

In Vietnam zullen we door een geweldig berglandschap fietsen met rijstvelden en traditionele dorpen en bergstammen. Met een deel van de opbrengst van Cycle4Girls, krijgt iedereen die mee gaat met deze reis een sponsorkind toegewezen. Met het andere deel van de opbrengst zorgt Plan Nederland ervoor dat kinderen in Vietnam toegang krijgen tot onderwijs, gezonde voeding en veilig drinkwater.

Om mee te kunnen naar Vietnam, heb ik hulp nodig in de vorm van fondsenwerving. Het is de bedoeling dat ik minimaal €3000,- inzamel voor projecten van Plan Nederland. Dat is de voorwaarde vanuit de organisatie. Ik zal de komende tijd meer gaan fietsen, trainen, mezelf uitdagen, om daar de 300 km goed uit te kunnen rijden.

Ik zou het fantastisch vinden als jullie me willen helpen!

Mochten jullie dit willen, dan kan dat via:

<https://www.pifworld.com/nl/people/Hansje87/29149>

Voor een ieder die mijn verhaal gelezen heeft, bedankt! Ik zou het fantastisch vinden als jullie me willen sponsoren.

Joe, ik ben nog even een rondje fietsen!

Liefs, Hanneke

KRAAM CADEAUWINKEL VAN DE WERELD “HET ELSENGROEN”

Allereerst wil ik iedereen een topjaar 2016 toe wensen!

Trots als een pauw ben ik op jullie gastvrijheid om met een kraam te mogen staan van de Cadeauwinkel van de Wereld, voorheen Wereldwinkel Het Elsengroen te Diemen op de Kerststallententoonstelling van 2015/16.

Vanaf juni t/m december 2015 van het afgelopen jaar ben ik met de voorbereidingen bezig geweest, beginnend met inkoop tot uiteindelijk de verkoop.

Mijn specialisatie binnen het bestuur van Het Elsengroen is de afdeling Kerst en dan met name de kerstgroepen. Met mijn jarenlange ervaring en enthousiasme ben ik hiermee in mijn sas! Het was een drukke maand in aanloop naar de mooie Kerststallententoonstelling. Knap werk en de complimenten voor alle vrijwilligers.

Met een heel mooi resultaat wil ik dit stukje afsluiten en nagenieten van deze mooie ervaring.

Mocht er interesse zijn in een kraam van onze Cadeauwinkel van de Wereld dan hoor ik het graag. De kraam mag natuurlijk ook op een andere locatie staan.

Jolanda Merks, bestuurslid “Het Elsengroen”
telefoon: 06-306 558 12

DRIE JAAR TWITTER

Op 8 januari jl. was het drie jaar geleden dat ik met een Twitterpagina voor de Hofkerk startte. Het leek mij belangrijk dat onze kerk op dit populaire medium binnen de vele sociale media op internet te vinden zou zijn.

De pagina is in die drie jaar beslist gegroeid. Er zijn al meer dan 1200 berichten geplaatst over allerlei activiteiten en de pagina heeft over de 650 volgers. Het plaatsen van hashtags zorgt ervoor dat de pagina en de berichten vaker worden bekeken. Een hashtag is het teken #. Als men naar een woord zoekt op Twitter met dit teken ervoor krijgt men een lijst van resultaten op welke pagina's dat woord allemaal voorkomt. Het zal u niet verrassen dat ik de laatste tijd vaak #kerststal, #kerststallententoonstelling en #kerstmarkt gebruikte. In de maand december brachten ruim 1900 mensen een bezoek aan de Twitterpagina van de Hofkerk en werden de berichten, dankzij de hashtags, meer dan 15.000 keer bekeken. Uiteraard is niet iedereen ook daad-

werkelijk geïnteresseerd maar er is zo wel een behoorlijk potentieel. Volgers en andere Twitter-gebruikers reageren regelmatig op de berichten of delen ze op hun eigen pagina. Ook als u Twitter niet gebruikt kunt u alle berichten op de pagina zien, deze is namelijk openbaar. Als u er wel gebruik van maakt dan bent u welkom als volger. Neem eens een kijkje op <https://twitter.com/hofkerkadam>.

René van Eunen

MOMENT VAN ONTMOETING I: avond over diaconie

Eén van de positieve punten van de Kaderdag in september vorig jaar, was dat er een echt gesprek ontstond over hun motivatie om in de kerk te werken. Dat moeten we vaker doen was toen de gedachte: momenten van ontmoeting organiseren, waarop parochianen met elkaar in gesprek kunnen komen. De pastoraatgroep wil dit mogelijk maken door de komende maanden twee avonden te organiseren:

18 februari Thema-avond over diaconie

21 april Thema-avond over liturgie

20.00 – 22.00 uur

Over de tweede avond in een volgend Hofnieuws. Nu de eerste avond. Inleider zal zijn Peter Faber. Hij is één van de diaconale opbouwwerkers van de Protestantse Diaconie Amsterdam. Deze Diaconie heeft maar liefst vijf van zulke opbouwwerkers over heel de stad verspreid. Hun taak wordt aldus omschreven: “Door alle veranderingen in zorg en welzijn wordt een steeds groter beroep gedaan op zelfredzaamheid, eigen kracht, familie en mantelzorg. Daarmee ontstaan ook nieuwe uitdagingen voor het wijkdiaconaat. Diakenen kunnen werken aan verbinding en stimuleren mensen om mee te doen. Maar ze signaleren ook waar dat niet lukt en ondersteunen mensen die er op eigen kracht niet uitkomen.” Deze diaconaal opbouwwerkers helpen de protestantse kerken om invulling te geven aan hun diaconale opdracht en helpen hen activiteiten te organiseren die de deelname van mensen in hun eigen leefomgeving bevorderen.

Peter komt ons vertellen over zijn werk en over diaconie in het algemeen.

Nu de vraag wat is diaconie eigenlijk? Op de website van de Bakkerij in Leiden vond ik deze omschrijving:

“Diaconie is afgeleid van het Griekse woord *diakonia*. Het betekent dienst, dienen. Vanaf het allereerste begin heeft de kerk dit als een van haar belangrijkste taken gezien: het dienen van je naaste, van de mensen en van de wereld. Door dienstbaar te zijn aan mensen en aan

de samenleving, dichtbij en ver weg, geven de kerken concreet gestalte aan de Bijbelse boodschap. In de Bijbel geldt niet het recht van de sterkste, maar van de zwakste. Telkens weer klinkt daar de oproep om samen te werken aan een rechtvaardige samenleving. Het is Gods bedoeling dat de wereld en ieder mens tot zijn recht komt. De kerk geeft daar in het diaconaat, in alle bescheidenheid, handen en voeten aan.

Daarmee volgt de kerk het voorbeeld van Jezus, die zei dat 'Hij gekomen was om te dienen', om diaken te zijn. Zijn boodschap had de uitwerking dat er steeds meer mensen door geraakt werden: mensen die anderen, de meest kwetsbaren, wilden dienen, door te helpen en voor hen op te komen." Welkom op deze avond!

Coen van Loon, diaken

PERSONALIA

Onze overledenen:

Lidy van der Graaf 69 jaar

Begin jaren '90 liep zij een pastorale stage in onze parochie. Zij was hier mijn eerst stagiaire. In Hofnieuws stelde zij zich voor:

Toen ik in 1985 in de R.K. Kerk als lid werd opgenomen, was het voor mij duidelijk dat ik actief betrokken wilde zijn bij mijn parochie, de H. Thomas van Aquino. Om dit verder te kunnen uitbreiden, besloot ik in 1987 de deeltijdstudie aan de KTUA te gaan volgen met het doel t.z.t. als pastoraal werkster te gaan functioneren.

Een goedbetaalde baan zegde ze hiervoor op. Pastorzijn was haar droom.

Zij liep bij ons een goede stage en werd in 1993 pastor in Muiden/Weesp. Vroeg je: Lidy hoe gaat het? Dan sprak haar stralende gezicht voor zich. Waar het hart vol van was, mocht ze nu uitdragen.

In 2000 werd zij pastor in Cothen en Wijk bij Duurstede. Jammer vond ze het, dat ze in het bisdom Utrecht geen doopbevoegdheid kreeg. Jammer en niet uit te leggen dat je wel een doop mag voorbereiden, maar dat dan op het moment suprême een vreemde moet komen.

In 2011 ging zij met emeritaat. Ook dat schokte haar diep, dat ze uitgewerkt was, 'Je roeping houdt toch niet op?'. Maar zij vond een nieuwe invulling. Zij werd pelgrim, bezoeker van bedevaartsplaatsen overal op de wereld.

Vanaf dat Lidy pastor werd, ontmoetten wij elkaar ieder jaar, en spraken dan over hoe het gaat in het leven, in de kerk, in de parochies. Hoe vaak heb ik dan niet gedacht, 'dat zal mij niet gebeuren'....

Met de vakantie stuurden wij elkaar kaarten. Lidy altijd vanuit een bedevaartsoord, afgelopen jaar uit Turijn, waar zij de beroemde lijk-wade mocht zien. Ik vanuit Noorwegen, en schreef een paar woorden over mijn gebroken enkel.

Thuisgekomen belde zij onmiddellijk hoe het nu daarmee was. Na een lang verhaal vroeg ik haar, hoe is het met jou? Zij zweeg even en zei toen, dat vertel ik je nog wel. Ik vond dat wel wat vreemd...

Vrijdag 11 december kreeg ik een rouwcirculaire. Lidy was gestorven. Ik dacht onmiddellijk aan dat vreemde slot van het telefoontje. Ik hoorde: zij was van vakantie thuisgekomen met een gele kleur. Ze was ongeneeslijk ziek. 'Geelzucht' zei ze. Niemand mocht het weten, totdat het niet meer te ontkennen viel.

Mgr. Herman Woorts, hulpbisschop van Utrecht, ging voor in haar uitvaart. Hij schetste Lidy als een groot vereerder van Maria. Dat zij geboren was op 11 februari, de feestdag van Maria van Lourdes, betekende veel voor haar. In haar huis had ze een groot schilderij van Maria, die trots met beide armen het Jezuskind toont op haar schoot. Zo was ook Lidy, bijna als Maria, zo wijst zij naar het kind. Om hem gaat het!

In 2012 nodigde ik haar uit als gastvoorganger. Zij preekte toen over het 3^e gebod: U zult de Naam van de Heer heiligen.

Want boven dit alles, boven ons leven en dat van de mensen die ons lief zijn, boven onze wereld staat een naam in een wolk van licht: vier Hebreeuwse letters: J H W H. Uiteindelijk, zo mogen wij geloven, is het de Eeuwige, die houdt van zijn schepping, die ons in zijn liefde draagt van voor wij er zijn tot waar ons denken en doen ophoudt. Die Naam, Ik zal er zijn, jou dragend heel je leven.

Lidy zei toen: 'Dat wij hier de Naam zullen eerbiedigen, en dat wij elkanders naam eerbiedigen.... Met dat voor ogen heb ik altijd geprobeerd in mijn pastorale taken te staan'.

In de vrede van Christus is zij gestorven. Treur niet om mij, ik heb mijn doel bereikt. (N. Essen)

Jan Heeres 95 jaar

Zijn uitvaart was in de dagen voor Kerstmis. Altijd lees ik dan het kerstverhaal, 'in de duisternis ging op een groot licht,' dat Licht zal ook opgaan voor Jan. Maar ik koos voor een ander evangelie, het verhaal van de wonderbare broodvermenigvuldiging, dat eindigt met: er bleven

nog 12 volle korven over met brood en vis. Want nu wist ik wat er met die korven gebeurde...

Vanaf 6 januari 1954 woonde Jan met zijn gezin in de Helmholtzstraat. Zij waren de eerste bewoners van de toen nieuwe straat. Hoe hebben zij de buurt zien groeien en veranderen.

Jan was de enige nog vanaf het begin, tot 18 juni jl. toen viel hij, moest naar het ziekenhuis en kon niet meer terug naar zijn huis.

Jan was een harde werker, vanaf zijn 17^e bij Delta Loyd, daar altijd gebleven, een eenvoudige man, die zich nooit druk maakte. Bijna 60 jaar was hij getrouwd met Guusje Pfann. Drie kinderen kregen zij: Rob, Nora en Rein. Dankbaar waren zij voor wat zij van huis hebben meegekregen.

Een veilig nest, een fijne jeugd. Dat gun je ieder kind:

Je kunt heel de wereld aan, als het leven goed begint.

Een groot geluk voor Jan en Guusje was ook, dat ze opa en oma werden.

Guusje stierf op 13 januari 2006. Jan kon gelukkig de draad van het leven weer oppakken.

Nora leerde hem koken en Jan zorgde goed voor zichzelf. Zijn dagen vulde hij met boodschappen doen bij Albert Heijn, een visje en bloemen halen op de Dappermarkt, waar hij tot het laatst op de fiets nog naar toe ging, De Volkskrant lezen en kruiswoordpuzzels oplossen. Maar zijn liefste adres was Park Frankendael.

Bepakt en bezakt met broodkorsten, die hij ophaalde bij de bakker en visresten van de firma Snoek, vlogen de reigers en duiven hem tegemoet, hij leek op een zwerver, maar hij was de goede herder, die de overgebleven brokken brood en vis uitdeelde uit het evangelie en voerde aan de vogels des hemels.

Zo leefde hij goede jaren, als een weltevreden man, tot die dag, dat hij viel en niet meer kon opstaan. (N. Essen)

MISDIENAARS GEZOCHT

Zit je zondags in de kerk en denk je wel eens: dat wil ik ook, misdienaar worden! Dat kan, want er zijn dringend nieuwe misdienaars nodig.

Lijkt het je leuk om op deze manier een steentje bij te dragen aan een viering, meld je dan aan bij pastor Coen van Loon.

Spreek hem eens aan en vraag wat misdienaar zijn precies betekent of stuur hem een mailtje: cej.vanloon@kpnmail.nl

LITURGIEKALENDER

zondag 31 januari 10.30 uur	Maria Lichtmis L. Nederstigt en C. van Loon <i>Na afloop van de viering Cadeau- winkel v.d. Wereld "Het Elsengroen"</i>	LWM
zondag 7 februari 10.30 uur	Vijfde zondag door het jaar N. Essen	Meerklank
GASTSPREKERSMAAND LAUDATO SI MILIEU, DUURZAAMHEID, ANDERS KIJKEN		
woensdag 10 februari 19.30 uur	Aswoensdag C. van Loon Gast spreker: Tim Stok	Dameskoor
zondag 14 februari 10.30 uur	1^e zondag van de Vasten C. van Loon en Guy Dilweg ofm., Franciscaans Milieuproject	Dames- en Herenkoor
zondag 21 februari 10.30 uur	2^e zondag van de Vasten C. van Loon en Matthijs Schouten hoogleraar natuurbeheer	LWM
zondag 28 februari 10.30 uur	3^e zondag van de Vasten <i>C. van Loon en Marjolein Tiemens combineert geloof met groen-doen.</i>	Meerklank
zondag 6 maart 10.30 uur	4^e zondag van de Vasten C. van Loon en Frans Mulders SMA Ecoproject in Ghana; vastenactie	Dames- en Herenkoor
zondag 13 maart 10.30 uur	5^e zondag van de Vasten C. van Loon en Roos Kuipers Ideaal: ooit een 'hemelse tuin'	Meerklank
zondag 20 maart 10.30 uur	Palmzondag <i>Na afloop van de viering Cadeau- winkel v.d. Wereld "Het Elsengroen"</i>	LWM

Kerk open voor ochtendgebed: vrijdag: 09.00 uur